

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ και ΑΠΟΡΡΗΤΗ επιστολή
για την **Ιωάννα Κατσή**

Και τώρα που προφανώς όλα τα διαδικαστικά τελειώσανε **Ιωάννα**,

ήρθε και το τελευταίο, το χειρότερο ίσως κομμάτι αυτής της εικοσαετίας από τις 11-4-1999, μέχρι και σήμερα 24-4-2019, το κομμάτι του απολογισμού! Και κοίτα να δεις σύμπτωση! Ανάσταση ήταν στην αρχή της περιπέτειάς μου, Ανάσταση είναι και τώρα!!! ...

Για να καταλάβεις όμως κάτι απ' όλα τα παρακάτω, θα πρέπει πρώτα να σου δώσω μερικές εξηγήσεις, για το από που ακριβώς ξεκινά ουσιαστικά το πρόβλημά μου. Εγώ λοιπόν παιδί μου, κατάγομαι από μια φτωχή οικογένεια του Λουτρού Ελασσόνας, η οποία την μόνη σχέση που είχε ποτέ με την αστυνομία, ήταν το φακέλωμά μας λόγω της αντιστασιακής δράσης της γιαγιάς μου, της μάνας του πατέρα μου.

Εν τω μεταξύ, σε κείνη την απόμερη γωνιά του πλανήτη, δεν υπήρχε και κάποια αξιόλογη οικονομική δραστηριότητα, έτσι ώστε να συμβαδίζουμε ταυτόχρονα, με την διαμόρφωση της ηθικής της παρανομίας και της ανοχής της, έτσι όπως αυτήν αναπτύσσονταν τουλάχιστον στ' αστικά κέντρα. Συνεπώς, όσα παιδιά του χωριού δεν είχαμε οποιεσδήποτε άμεσες, ή κοντινές έστω παρτίδες με την αστυνομία, τους ρουφιάνους του χωριού μας, τα δικαστήρια κλπ, μεγαλώναμε μέσα στην απεραντοσύνη της ψευδαίσθησης, της ηθικά κι αγγελικά πλασμένης κοινωνίας! Ειδικά μάλιστα, όσον αφορά το αδιάφθορο της δικαιοσύνης, εγώ τουλάχιστον το θεωρούσα τόσο δεδομένο, όσο το πως και αύριο το πρωί, ο Ήλιος θα βγει από την ανατολή! Τόσο στα χαμένα βρισκόμουν! Και σ' αυτήν την αποχαυνωτική κατάσταση, μπήκα και στην αστυνομία, πιστεύοντας ακράδαντα, πως μπήκα στην πιο νομοταγή και πειθαρχημένη υπηρεσία του δημοσίου! Ένα βλαχαδερό δηλαδή, εμποτισμένο μέχρι το κόκκαλο από ηθικές αξίες και ακράδαντη πίστη, στην ισχύ, στην τήρηση των νόμων και την καθολική επικράτεια του περί δικαίου αισθήματος!

Και φυσικά, με το που βγήκα από την σχολή του Αμαρουσίου και με πετάξανε κυριολεκτικά για το πρώτο, κλασικό δοκιμαστικό τεστ της ηθικής μου ακεραιότητας στο ΑΤ Αρτέμιδας (Λούτσας), ήρθα και για πρώτη φορά σ' επαφή, με την απόλυτη διαφθορά της αστυνομίας, της ελληνικής δικαιοσύνης και της πολιτικής. Σ' αυτό το τεστ, όσοι μένουν ακλόνητοι στην ηθική τους περιθωριοποιούνται τάχιστα, ενώ οι υπόλοιποι που γλυκαίνονται στην προσοδοφόρα παρανομία, αναβαθμίζονται συνεχώς και φτάνουν μέχρι και την αρχηγία της ΕΛ.ΑΣ.!

Εκεί λοιπόν αρχίσανε να με βάζουνε σιγά σιγά, στο νόημα και στο πως γινότανε οι δοσοληψίες στα αυθαίρετα, ποιοι και πως τα παίρνανε κλπ. Ένα πάρα πολύ καλά οργανωμένο κύκλωμα δηλαδή, της αστυνομίας, της πολεοδομίας, των εισαγγελιών και των πολιτικών, που μαδούσανε τον κόσμο κυριολεκτικά, μα και με συγκεκριμένο τιμοκατάλογο! Μιλάμε για τερατώδες κι οργιώδες πλιάτσικο και θα μπορούσα να σου διηγούμαι για ώρες, το τι απίστευτες εμπειρίες είχα εκεί, πρόσεξε όμως, απίστευτες για μένα και μόνο. Για τους υπόλοιπους, ήταν απλώς η καθημερινότητά τους!

Θα σου γράψω μονάχα ένα γραφικό για να γελάσεις. Κάποια φορά, ένας αστυφύλακας βούτηξε κρυφά την προκαθορισμένη μίζα ενός πολίτη που έχτιζε το αυθαίρετό του και δεν το 'βαλε στον κοινό κορβανά για να μοιραστεί κατά τα ειωθότα. Έλα όμως που

τα υπόλοιπα αλάνια τον πήρανε χαμπάρι κι ένα απ' αυτά, με το οποίο ταίριασε να κάνουμε μαζί υπηρεσία εκείνη την ημέρα, με πήρε και πήγαμε μαζί σε κάποιο καφενείο όπου και τον βρήκαμε. Κι εκεί μπροστά μου, του λέει «γιατί ρε έβαλες στην τσέπη σου τα λεφτά από κείνον;» Και γυρίζει ο άλλος με όλη του την φυσικότητα και του απαντάει «τι ήθελες να κάνω ρε μαλάκα, αρραβωνιαζόμουνα και δεν είχα μία!» «Δηλαδή, έτσι θα το πάμε από δω και πέρα;» του ανταπαντάει ο πρώτος. Εγώ φυσικά το βλαχαδερό, δεν κατάλαβα λέξη απ' όσ' άκουσα εκείνη την στιγμή, αλλά μου τα εξήγησε μετά στο περιπολικό ο συνάδελφος, απλά και μόνο πάνω στον εκνευρισμό του και στο άγχος του, κάπου να ξεσπάσει για το ρίζιμο. Και για να καταλάβεις γιατί πλιάτσικο μιλάμε τότε, σου μεταφέρω την πληροφορία από έναν υπαστυνόμο των συνοδευτικών του **Κωνσταντίνου Μητσοτάκη**, πως ο **Κατσιάκης** του έδωσε τότε την ψήφο του κι έγινε πρωθυπουργός, με αντάλλαγμα το πλιάτσικο των αυθαιρέτων της Ανατολικής Αττικής. Έτσι κλείνονταν αυτές οι δουλειές εκείνη την εποχή ...

Και για να μην απορήσεις πως το έμαθα κι αυτό, αφού δεν πέρασα το τεστ στην Λούτσα, με διώξανε κακήν κακώς με την πρώτη ευκαιρία οποιασδήποτε απόσπασης κι αυτήν, απλώς έτυχε να προκύψει εκείνη την στιγμή, στην φρουρά της κατοικίας του μόλις αναλαμβάνοντας την πρωθυπουργία **Μητσοτάκη** στην Γλυφάδα. Εκεί λοιπόν έτυχα της ανωτέρω και σου το εγγυώμαι, απολύτως εγκυρότατης πληροφόρησης.

Και φυσικά λόγω του φακέλου μου, δεν στέριωσα για πολύ εκεί και σε λίγο καιρό, με ξαποστείλανε στο ΑΤ Γλυφάδας, ως πολιτικώς ανεπιθύμητο! Κι από κει, επειδή η ηθική μου δεν κάμπτονταν με τίποτα, στο Μαρούσι και μετά στο Παλαιό Ψυχικό, εξοστρακισμένος στις σκοπιές των πρεσβειών και μακριά απ' οποιαδήποτε παράνομη αστυνομική δραστηριότητα, διότι η ηθική μου ακαμψία, δεν ήταν μόνο εξόχως προβληματική, αλλά κι εξαιρετικά επικίνδυνη για τα κατά υπηρεσία, διαμορφωμένα εγκληματικά κυκλώματα.

Όταν όμως ήρθε η ώρα να κάνω οικογένεια κι επειδή με ταλαιπωρούσανε απίστευτα κάθε μέρα στέλνοντάς με από δω κι από κει, φρόντισα και μετατέθηκα στον Βόλο, υπολογίζοντας ως βλαχαδερό ακόμα, πως εδώ λόγω επαρχίας, τα πράγματα θα ήταν τουλάχιστον καλύτερα! Κούνια που με κούναγε! ...

Πρόσεξε τώρα να γελάσεις. Πρώτη μέρα στο ΑΤ Βόλου κι ο διοικητής του τότε **Νικόλαος Ευθυμίου**, ναι αυτό το μπουμπούκι που διενήργησε την 2^η εις βάρος μου ΕΔΕ, με καλεί στο γραφείο του για να με γνωρίσει και να με κατατοπίσει για τα καθήκοντά μου. Και το πρώτο πράγμα που με ρώτησε, ήταν αν είχα κάνει ποτέ υπηρεσία σε περιπολικό. Του απάντησα αρνητικά κι άρχισε να μου περιγράφει γενικώς, πως περίπου εκτελούνταν αυτή η υπηρεσία. Κι όταν τελείωσε, εντελώς απλά επειδή από τα λεγόμενά του, διαπίστωσα πως υπήρχε απίστευτος διαθέσιμος χρόνος για το πλήρωμα, τον ρώτησα αφελώς, «καλά τόση πολλή εγκληματικότητα έχει ο Βόλος!!!;; ... Κι όταν δεν έχουμε κάποια εντολή από το κέντρο, τι θα κάνουμε, θα καθόμαστε έτσι απλά, ή θα προχωρούμε σε γενικούς ελέγχους καταστημάτων και λοιπών περιπτώσεων αστυνομικού ενδιαφέροντος»; Πετάχτηκε έντρομος από την καρέκλα του, ουρλιάζοντας σχεδόν απελπισμένος «ΟΟΟΧΙΙΙ!!! Διότι αν πάτε κάπου μόνοι σας και σας χρειαστεί εκείνη την στιγμή το κέντρο, δεν θα μπορεί να σας βρει!»

Βλαχαδερό όμως ακόμα και μόνο μετά από κάμποσο καιρό, κατάλαβα γιατί είχε πεταχτεί έτσι από την καρέκλα του! Αυτός ο τύπος λοιπόν, είχε εφεύρει μιαν πρωτότυπη πατέντα για την σχέση του με τα πλοκάμια του κυκλώματος της πολεοδομίας, επειδή ήθελε ή δεν ήθελε να τα παίρνει, είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο και τις αποφάσεις που μας κοινοποιούσε η πολεοδομία για τον έλεγχό τους, αυτός τις χρέωνε στους αξιωματικούς υπηρεσίας για την εκτέλεσή τους κι αυτοί με την σειρά τους, μας τις έδιναν εμάς στα πληρώματα των περιπολικών, για να τις επιδώσουμε απλώς στους αναφερομένους. Κι αφού όπου πήγαινα για επίδοση, οι άνθρωποι αναρωτιόντουσαν γιατί τους ξαναέδιναν αυτό το χαρτί που ήδη είχαν παραλάβει από την πολεοδομία, πήγα κι εγώ που είχα απορήσει εξίσου μ'

αυτήν την περίεργη διαδικασία και το ανέφερα στον **Ευθυμίου**. Κι όπως ακριβώς κατάλαβες, από τότε δεν μου ξαναδώσανε να κάνω τέτοιου είδους επιδόσεις! ...

Άντε να σου γράψω κι ακόμα ένα τέτοιο χαριτωμένο γι' αυτόν τον τύπο. Την ημέρα που είχα κληθεί να λάβω γνώση των εγγράφων της 2^{ης} εις βάρος μου ΕΔΕ που διενεργούσε αυτός ο **Ευθυμίου**, εκεί που καθόμουνα και αντέγραφα ένα ένα τα έγγραφα γιατί μου είχε αρνηθεί τα αντίγραφα τους όπως κάνεις κι εσύ σήμερα **Ιωάννα**, ήρθε και του παραπονέθηκε μπροστά μου ο ανθυπαστυνόμος **Γαλατσίδας**, πως στις φυλακές Κασσαβέτειας όπου διοικούσε, κάποιος αστυνομικός κι απ' ότι κατάλαβα, κατά κάποιον τρόπο ευνοούμενος της υπηρεσίας, είχε ανέβει στην σκοπιά του βάζοντας τον γεμιστήρα του αυτομάτου του, στην κατάψυξη του κυλικείου του προσωπικού και παρακαλούσε τον **Ευθυμίου**, να του κάνει τουλάχιστον τις δέουσες παρατηρήσεις, καθότι κάλλιστα θα μπορούσε να εκτεθεί κι ο ίδιος μ' αυτά τα καμώματα ως διοικητής κι ανεπανόρθωτα. Και φυσικά ο **Ευθυμίου**, αν και υποδιευθυντής της ΑΔ Μαγνησίας τότε, ουδέποτε ζήτησε τον ανάλογο πειθαρχικό έλεγχο, ενώ εκείνη ακριβώς την στιγμή κορίτσι μου, εγώ διωκόμουνα γιατί είχα αιμοδοτήσει για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ.!!! ... Το διανοείσαι!!!;;;

Μετά τον **Ευθυμίου**, είχα διοικητή μου τον **Τιμπλαλέξη**, αλλ' αυτός πλέον έχει πεθάνει. Θα είχα αρκετά να σου διηγηθώ και γι' αυτόν που διενήργησε την 1^η εις βάρος μου ΕΔΕ, αλλά θα περιοριστώ μονάχα σε κάτι εξίσου γραφικό, στο οποίο μετείχαν και κάποιοι άλλοι, που ακόμα είναι ζωντανοί. Αυτός ο **Τιμπλαλέξης** λοιπόν, δεν έχω ιδέα γιατί, είχε ορίσει μία θέση στάθμευσης στον χώρο των υπηρεσιακών οχημάτων, για τον τότε δημοσιογράφο **Ηλία Παπαδημητρίου**. Κάτι όμως που μ' είχε εξοργίσει αφάνταστα, διότι απ' ενός δεν φαινόταν η παραμικρή δικαιολογία για την τόσο προκλητική και προνομιακή μεταχείριση του δημοσιογράφου, απ' ετέρου δε, επειδή οι θέσεις ήταν μετρημένες κι όταν ο δημοσιογράφος πάρκαρε το αυτοκίνητό του εκεί, αναγκάζονταν τα περιπολικά μας να σταθμεύουν πάνω στα πεζοδρόμια, ενοχλώντας προκλητικά τους περιοίκους, αλλά και κάθε άλλον που προσέρχονταν στο τμήμα. Κι αυτό μ' έφερνε σ' εξαιρετικά δύσκολη θέση, όταν κάθε φορά ο κόσμος μου έκανε τις εύλογες παρατηρήσεις του κι εγώ, δεν είχα ιδέα τι διάολο να του απαντήσω! Έτσι πήγα και του διαμαρτυρήθηκα, ζητώντας του να μου πει τουλάχιστον, τι στα κομμάτια να λέω στον κόσμο. Αποτέλεσμα;

Ένα βράδυ που ήμουνα σκοπός στο τμήμα, κατά τα μεσάνυχτα, ήρθε και πάλι ο δημοσιογράφος και πάρκαρε. Ήταν όμως και κοινωνικός τύπος, οπότε ως το συνηθίζαμε, άρχισα εγώ να τον επιπλήττω για την προκλητική προνομιακή του μεταχείριση, αυτός να μου λέει τα δικά του και να πειραζόμαστε, οπότε χωρίς να το καταλάβουμε, πέρασε αρκετή ώρα. Κάποια στιγμή όμως έριξα την ματιά μου στ' αυτοκίνητό του και παρατήρησα, πως όλα του τα λάστιχα, ήταν ελαφρώς ξεφούσκωτα και μάλιστα, πήγα προς τα κει και άρχισα να τα πατάω με το πόδι μου, ρωτώντας τον δημοσιογράφο γιατί τα 'χει έτσι. Κι αυτός μ' απάντησε, πως πιθανόν να είχαν τρυπήσει από καρφιά, επειδή είχε παρκάρει προηγουμένως σε μian νεοαναγειρόμενη οικοδομή. «Μα και στα τέσσερα ρε γκαντέμη;» τον ρωτάω. «Δεν ξέρω» μου απάντησε και μετά από κάμποση ώρα με καλαμπούρια, έφυγε.

Το ξημέρωμα στο τέλος της βάρδιας, όλως ξαφνικά και φιλότιμα, οι συνάδελφοί μου με προτρέψανε να φύγω λίγο νωρίτερα από την υπηρεσία, για να κρατήσω τα παιδιά μου και να πάει η γυναίκα μου στην δουλειά της. Και μόλις έφυγα εγώ, εντελώς ... συμπτωματικά!!! ... τσουπ και να σου ο υπαστυνόμος **Σιαμέτης** αξιωματικός επιθεώρησης εκείνο το βράδυ και μάρτυρας κατηγορίας στην 2^η εις βάρος μου ΕΔΕ, περνά για επιθεώρηση από το τμήμα και μου κάνει αναφορά, γιατί λέει εκτελών πλημμελώς τα καθήκοντά μου, δεν αντιλήφθηκα ότι κάποιος μπροστά στα μάτια μου, είχε ξεφουσκώσει και τα τέσσερα λάστιχα του **Ηλία**!!! ... Το 'πιασες λοιπόν αυτό **Ιωάννα**, ή κοιμάσαι ακόμα όρθια; Και φυσικά την κατάπιανε αμάσητη την αναφορά, αφού την επομένη ημέρα με ρώτησε σχετικά ο υπαστυνόμος

Μουστέλης και του διηγήθηκα τα προηγούμενα!!! ... Λόγω των πολιτικών μου πεποιθήσεων και της ηθικής μου ακαμψίας, κανένας αξιωματικός δεν με συμπαθούσε και δεν με ήθελε ποτέ και πουθενά παιδί μου!!!

Και μετά τον **Τυμπλαλέξη**, αυτό το αισχρό ζώον ο **Αλαμανιώτης**. Ένας περίεργος κι αντιπαθέστατος τύπος, που εγώ τουλάχιστον αν είχα την αρμοδιότητα, θα ξαναέβαζα και πάλι στο μικροσκόπιο εκείνη την ληστεία τραπέζης που είχε γίνει σε κάποιο τμήμα της περιφέρειας, του Βελεστίνου μάλλον αλλά δεν το θυμάμαι καλά, όταν ήταν εκεί διοικητής του Αστυνομικού Σταθμού. Κατά την περίοδο της διοικήσεως αυτού του ζώου στο ΑΤ Βόλου, τα διάφορα ενδοϋπηρεσιακά κυκλώματα, κυριολεκτικά εκτροχιάστηκαν. Δεν θα ξεχάσω ποτέ στην ζωή μου, το ξύλο που ρίξαν οι **Τουρής** και **Τσαντός**, στον γιο ενός συναδέλφου της τροχαίας, ο οποίος μάλιστα φορούσε ακόμα τις χειροπέδες!!! ... Και φυσικά δεν μου δίνανε καμία απολύτως σημασία, όταν τους έλεγα αγριεμένος να σταματήσουν να το δέρνουν, αφού το παιδί και χειροπέδες είχε ακόμα κι ούτε προέβαλλε την οποιαδήποτε έστω αντίσταση! Ιδιαίτερος δε την στιγμή, που το παιδί από τις σφαλιάρες έπεσε κάτω κι ένας απ' τους δυο αυτούς λεβέντες, έβαλε πάνω από τα μούτρα του το πόδι, απειλώντας το πώς θα του τα στραπατσάρει!!! ... Κι αυτοί οι λεβέντες, αυτά τα καμάρια της ΕΛ.ΑΣ., γι' αυτό το ανδραγάθημά τους ουσιαστικά τιμήθηκαν κιόλας, αφού δεν αποτάχθηκαν ακαριαίως όπως τους άξιζε, αλλά απλώς ο **Τουρής** αποσπάρθηκε στις Σποράδες κι ο **Τσαντός** στην ασφάλεια, όπου κάποια στιγμή νομίζω, συνελήφθη και εξέτισε και ποινή για εμπόριο ναρκωτικών! Και θα ολοκληρώσουν κανονικά την ευδόκιμο υπηρεσία τους, αν δεν την έχουν ολοκληρώσει ήδη, με πλήρη δόξα και τιμή κι όχι σαν εμένα! Αυτά τα μπουμπουκία συγκαλύπτεις κορίτσι μου, σαν τι νομίζεις ότι συγκαλύπτεις;

Άντε να σου γράψω κι ακόμα ένα γραφικό πριν πάμε στα δικά μου, επειδή έτυχε να δω την Δευτέρα 22-4-2019 που το είχες σκάσει με την δικογραφία παραμάσχαλα, στα γραφεία του Εφετείου σου, τον δικηγόρο αδερφό του μακαρίτη πλέον νομίζω, ιδιοκτήτη του μπαρ ΣΟΡΥΑΝΑ. Αυτός λοιπόν κάποια στιγμή, είχε εισαγάγει κάτι φρέσκα πουτανάκια απ' τ' ανατολικά κι έδινε τις προγραμματισμένες του παραστάσεις κανονικά, χωρίς κανένας αστυνομικός να πλησιάζει καν κοντά στο μαγαζί, έστω και για έναν τυπικό έλεγχο βρε αδερφέ! Κάποια μέρα το σχολίασα περίεργος αυτό το γεγονός στον **Κουτσιμπάνα**, ένα από τα πολύ αγαπητά παιδάκια του **Αλαμανιώτη**. Και την επομένη κιόλας μέρα, το ζώον ο **Αλαμανιώτης**, με βάζει νυχτερινή υπηρεσία στο περιπολικό μ' αυτόν τον **Κουτσιμπάνα** οδηγό. Κι επειδή πλέον τους ήξερα απ' έξω κι ανακατωτά, ψυλλιάστηκα αμέσως και τι θα γινόταν το βράδυ. Κι όντως απ' την αρχή κιόλας της υπηρεσίας μας, ο **Κουτσιμπάνας** ήταν σχετικώς κουμπωμένος κι εμφανώς σε μένα τον διάολο φυσικά, ύποπτος. Έτσι όταν έληξε η ώρα του νυχτερινού ωραρίου των μπαρ, ο **Κουτσιμπάνας** άρχισε να κόβει βόλτες στα μπαράκια που προστατεύονταν, αλλά δεν μπορούσε να μου κρυφτεί. Και για να σιγουρευτώ για τις υποψίες μου και την ιδιαίτερη σχέση του με τον **Αλαμανιώτη**, του δίνω αμέσως την εντολή, να κατευθυνθούμε προς το ΣΟΡΥΑΝΑ. Κι αφού δεν μπορούσε να μου το αρνηθεί γιατί θ' αποκαλύπτονταν η αποστολή του, δεν μου το αρνήθηκε αλλά προσπαθούσε να πάει όσο αργότερα γίνονταν, για να περάσει κάποια εύλογη ώρα, που να δικαιολογεί την παραβίαση ωραρίου. Μικρός όμως ο Βόλος και σε 5-10 λεπτά, ήμασταν εκεί. Και ω του θαύματος, αυτό το μπαρ που κάθε βράδυ παραβίαζε συστηματικά το ωράριο, εκείνη την ώρα ήταν κλειστό κι απ' έξω από την είσοδό του, ήταν μερικά άτομα. Στην αρχή υπέθεσα ότι ήταν τίποτε περαστικοί, αλλά επειδή παραμένανε κάπως στο σημείο, δίνω την εντολή στον **Κουτσιμπάνα** επειδή ήταν από την πλευρά του, να κατέβει και να ελέγξει καλού κακού, αν όντως το μπαρ ήταν κλειστό όπως φαινότανε, ή απλά έτυχε να είναι κλειστή η είσοδός του. Κι όπως είχε αφήσει ανοιχτή την πόρτα του περιπολικού καθώς κατέβηκε, ακούω αυτούς που στέκονταν μπροστά στο ΣΟΡΥΑΝΑ να του λένε χαριτολογώντας, «ήρθατε κιόλας; Πως κι έτσι τόσο γρήγορα;»!!! ...

Άντε κι ένα γραφικό για τον **Σαρρή**. Πρώτες αγροτικές κινητοποιήσεις και κάποια μέρα, μας στέλνουν με το περιπολικό για υπηρεσία, εμένα και τον **Ποδάρα**. Όταν φτάσαμε στον κόμβο των Μικροθηβών, αναζητήσαμε κάποιον αξιωματικό να μας πει τι θα κάνουμε και μας έδωσε την εντολή, να πηγαينوερχόμαστε κατά μήκος των παρκαρισμένων τρακτέρ και να 'χουμε το νου μας για οτιδήποτε έκτροπο, παρότι τα πράγματα ήταν παντελώς ήσυχα πια. Αρχίσαμε κι εμείς να κόβουμε βόλτες πέρα δώθε, καλαμπουρίζαμε και κάποια στιγμή αφού είχε πέσει το σκοτάδι, ε κουράστηκε κι ο Ποδάρας να οδηγεί, οπότε βρήκε τυχαία ένα κενό ανάμεσα σε δυο τρακτέρ και χώθηκε να φάμε καμιά ώρα. Κι εκεί μέσα στο σκοτάδι, κάποια στιγμή, αντιλαμβάνομαι στην άλλη πλευρά ου δρόμου και σε κάποιο τρακτέρ, μερικά άτομα που κάτι κάνανε μπροστά στην μηχανή του. Κοιταχτήκαμε με απορία, αλλά τελικά συμφωνήσαμε, πως μάλλον θα ήταν ο ιδιοκτήτης του και θα 'χε κάποια ζημιά, οπότε με την ευκαιρία είχε φωνάξει και μερικούς άλλους, για να την κοιτάζουν. Κάποια στιγμή όμως, ανάψανε έναν φακό, αναπήρα, δεν θυμάμαι ακριβώς και τότε είδαμε ότι ήτανε συνάδελφοι της ασφάλειας! «Μα τι κάνουν αυτοί εκεί πέρα ρε Σπύρο» λέω εγώ το βλαχαστερό στον **Ποδάρα** κι εκείνος που ήταν πιο έξυπνος από μένα, τρομοκρατημένος κυριολεκτικά, βάζει μπρος γρήγορα γρήγορα και δρόμο! Καθώς όμως ξεκινούσαμε κι άναψε τα φώτα του περιπολικού μας, μας είδαν κι αυτοί από απέναντι που μέχρι τότε δεν μας είχαν πάρει χαμπάρι και κάπως περίεργα, μας χαιρετίσανε κιόλας αφού μας γνώρισαν. Ο ένας απ' αυτούς, ήταν ο **Μελισσάς** που πριν λίγους μήνες, τιμήθηκε ως ο καλύτερος αστυνομικός της Μαγνησίας!!! ... Και κείνες τις μέρες των κινητοποιήσεων, οι αγρότες είχαν καταγγείλει δολιοφθορές στα μηχανήματά τους και ζάχαρη στις μηχανές τους!!! Αλλά χούντα **Ιωάννα** παιδί μου

Βλέπεις λοιπόν **Ιωάννα**, γιατί οι εγκληματικές σας οργανώσεις κι οι συμμαχίες σας, είναι για γέλια και για κλάματα; Γιατί εσείς μεν οι εγκέφαλοι μπορεί να είστε σαΐνια και να κρύβεστε πίσω από τους φανταχτερούς σας υπηρεσιακούς τίτλους, αλλά την βρομοδουλειά την δίνεται να την κάνουν τα πάσης φύσεως κουτορνίθια κι ως εκ τούτου, τρώτε πάντοτε τα μούτρα σας πάνω σε κάτι απίθανα, νομοταγή βλαχαστερά σαν εμένα!!! ... Οπότε

Φαντάσου λοιπόν και πόσ' ακόμα παρόμοια θα μπορούσα να σου διηγηθώ! Πάμε όμως τώρα πριν μου κουραστείς και πάθει τίποτα κι η μήτρα σου, στην επίμαχη περίοδο της διώξέως μου.

Στις 24-6-1998, είχε προηγηθεί η πλαστογραφία κατ' εντολήν του **Αλαμανιώτη** όπως με πληροφόρησε ο **Καταραχιάς**, στη μήνυση που γνωρίζεις πλέον πάρα πολύ καλά!

Λίγο αργότερα, στις 25-10-1998, προέκυψε η υπόθεση του Σούσουρου που επίσης γνωρίζεις. Για να ξέρεις λοιπόν τώρα που έχει κλείσει οριστικά η τυπική διαδικασία, πως ακριβώς είχαν τα πράγματα και να είσαι προσεκτικότερη στο εξής, γιατί με τις αποφάσεις σου παιδί μου, καθημερινά κλείνεις σπίτια κι αυτό απ' ότι έχω καταλάβει, μάλλον δεν το 'χεις συνειδητοποιήσει ακόμα ..., μάθε λοιπόν πως το ΣΟΥΣΟΥΡΟ, δούλεψε με δανεική την άδεια του μπαρ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ, ιδιοκτήτης του οποίου όπως όλοι οι αστυνομικοί γνωρίζανε εκτός από μένα μάλλον, ήταν ο τότε υπαστυνόμος της Αστυνομικής Διεύθυνσεως **Χατζηευφραιμίδης** κι η φερομένη ως ιδιοκτήτρια στην άδεια του ΣΟΥΣΟΥΡΟΥ, είναι απλώς νύφη του σε μακρινό του εξάδελφο. Μπήκες; ... Κι αν δεν μπήκες, θα μπεις παρακάτω. Αλλ' αυτό φυσικά καίτοι όλοι μας πια το γνωρίζουμε, όπως κι εσύ εξάλλου, αφού από καιρό τώρα φρόντισες και το έμαθες, δεν φαινόταν σε κανένα χαρτί για να μπορώ να το επικαλεσθώ οποτεδήποτε ως αποδεικτικό στοιχείο! Είναι αυτά τα κενά στην αποδεικτική διαδικασία, που δεν ξέρω αν είναι και ποτέ δυνατόν, να μπορέσει οποιαδήποτε νομοθεσία να τα διευθετήσει κάπως καλύτερα τουλάχιστον!

Βεβαίως αυτό το φαινόμενο, της ιδιοκτησίας νυχτερινών κέντρων από αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ. κι εκείνη την εποχή μάλιστα, ήταν τόσο πολύ συνηθισμένο στην ΑΔ Μαγνησίας,

που θα μπορούσε κανείς να το θεωρήσει ως και καθ' όλα φυσιολογικό! Να όπως οι κρητικοί για παράδειγμα, δε μπορούν να κατανοήσουν το παράνομο της οπλοκατοχής, λόγω εθμικού δικαίου. Ήταν τόσο απλό δηλαδή κι όποιος αξιωματικός είχε κάποιο κομπόδεμα, άνοιγε μ' όλη του την άνεση οποιοδήποτε μαγαζί, αλλά πάντα νομίμως καλυμμένο καλού κακού! Πλην όμως ενημερώνονταν ταυτοχρόνως κι όλοι οι υπόλοιποι του αυτού σιναφιού για την προστασία του, ώστε ν' αποφεύγουν σ' αυτά τους κανονικούς ελέγχους και να περιορίζονται αποκλειστικώς και μόνο, σε κείνους που θα τους υποδεικνύονταν μονάχα υπηρεσιακώς! ... Ασφαλώς

Και δεν ξέρω πόσα χρόνια είσαι στο δικαστικό σώμα, αλλά ρώτα κανέναν παλιό και θα σ' ενημερώσει σχετικά, μ' αυτά που θα δεις από δω και κάτω. Εκείνο λοιπόν το βράδυ, το κέντρο (100) είχε φαγωθεί κυριολεκτικά με το ΣΟΥΣΟΥΡΟ! Έτσι αφού μας έδωσε την πρώτη εντολή για έλεγχο ωραρίου στο ΣΟΥΣΟΥΡΟ, πήγαμε κι αφού βρήκαμε κλειδωμένη την είσοδό του, αποχωρήσαμε. Στο μεταξύ είχε επιβιβασθεί μαζί μας κι ο καλοκάγαθος υπαστυνόμος **Χρόπαλος**. Το κέντρο μας έδωσε δυο τρεις φορές ακόμα την εντολή, βρήκαμε το μαγαζί κλειδωμένο, φεύγαμε και ξανά μα να τα ίδια! Τότε σιγουρεύτηκα πως απλά είχε έρθει η ώρα για τον τυπικό έλεγχο του καταστήματος, ξέρεις αυτόν που γίνεται σε συνεννόηση μεταξύ σας, έτσι για να φαίνεται και καλά κάπου κάπου για τα μάτια του κόσμου, ότι αυτά τα μαγαζιά δεν χαίρουν της πουλημένης σας προστασίας κι ότι τα παιδιά, απλώς μας περιμένανε. Οπότε την τελευταία φορά που βρήκαμε την είσοδό του ανοιχτή κι επειδή η όλη υπόθεση ήταν σκηνοθετημένη, υπόθεση ρουτίνας δηλαδή, 5 λεπτών, δίνω την εντολή στον οδηγό και στον υπαστυνόμο, να μούνε στο μαγαζί, να συλλάβουν τον υπεύθυνο κι εγώ έμεινα στο περιπολικό περιμένοντάς τους. Είχε περάσει όμως κανένα εικοσάλεπτο κι αυτοί δεν έλεγαν να φανούνε. Μα τι στο διάολο κάνουνε τόση ώρα σκέφτηκα, αφού η δουλειά όπως είχε φανεί μέχρι εκείνη την στιγμή, ήταν στημένη! Ρε μπας κι έκανα λάθος σκέφτηκα και μου τους δέρνουν εκεί μέσα; Ανήσυχος πια, κατεβαίνω, κλειδώνω το περιπολικό και πάω να δω τι γίνεται. Μπαίνω μέσα και βλέπω τον οδηγό στην άκρη και στα χαμένα. Τι κάνετε ρε του λέω τόση ώρα, πάθατε τίποτα; Να κοίτα μου λέει απελπισμένο το παιδί και μου δείχνει τον **Χρόπαλο** σ' ένα τραπέζι, να πίνει το ποτάκι του και να χαριεντίζεται με τον ξάδερφο του **Χατζηευφραιμίδη**. Καλά ρε του λέω του οδηγού, δεν βλέπεις ότι ο **Χρόπαλος** είναι στην κοσμάρα του; Μπορεί μου λέει το παιδί, αλλ' αυτός είναι υπαστυνόμος όχι εγώ! Καλά του λέω.

Εν τω μεταξύ σίγουρος πλέον για το όλο στήσιμο της υποθέσεως και καθώς ήδη τ' αλάνια του μαγαζιού με είδανε και κατάλαβαν ότι η ώρα του παιδιού είχε λήξει, είχαν μαζευτεί τριγύρω μου και περιμένανε. Σε 5 λεπτά τους λέω το μαγαζί ν' αδειάσει κι ο «αυτοφωράκιας» στο περιπολικό. Δεν φαντάζομαι να μην ξέρεις τι είναι ο αυτοφωράκιας!!!;; ... Κι αφού το ξέρανε πως μαζί μου δεν μπορούσαν να παίξουν, σε πέντε λεπτά το μαγαζί άδειασε κι ο αυτοφωράκιας μαζί μας στο περιπολικό. Τον πήγαμε στο τμήμα κι εκεί όταν ο ανθυπαστυνόμος **Οικονόμου**, α μια μικρή παρένθεση εδώ **Ιωάννα**, εάν δεν είσαι τελείως βλήμα όπως φάνηκε μέχρι τώρα, η βαποράκι της συμμορίας σας, πρόσεξε πως σε τούτη την επιστολή, θα δεις πάρα πολλά από τα ονόματα που θα δεις και στις εις βάρος μου ΕΔΕ ως μάρτυρες κατηγορίας κι απ' αυτό, αν δεν είσαι βλήμα ή βαποράκι, θ' αρχίσεις σιγά σιγά ν' απολαμβάνεις το μεγαλείο των στημένων και μεθοδευμένων παρανομιών σας! Κλείνει η παρένθεση.

Ο **Οικονόμου** λοιπόν, ζήτησε κατά την τυπική διαδικασία της συντάξεως της μηνύσεως από τον αυτοφωράκια, τα στοιχεία του ιδιοκτήτη του καταστήματος, ο οποίος έλεγε πως δεν τα θυμόταν και χαριεντίζονταν περίεργα με τον **Οικονόμου**. Κι επειδή κάτι τέτοια εγώ δεν τα σήκωνα και πολύ, σηκώνομαι, πάω στην γραμματεία, παίρνω τον φάκελο του μαγαζιού και καθώς προχωρούσα, για να διευκολύνω τον **Οικονόμου** στην δουλειά του, τον άνοιξα στην άδεια του καταστήματος. Κι εκεί μένω κάγκελο! Το ΣΟΥΣΟΥΡΟ

βρισκόταν στην Αντωνοπούλου 17 και στην άδειά του φαινόταν, ότι βρίσκεται στην Δημητριάδος 17! Εμβρόντητος ρωτάω τον αυτοφωράκια τι συμβαίνει κι αυτός μου απαντάει, πως επρόκειτο για ορθογραφικό λάθος. Εν τω μεταξύ κι ο **Οικονόμου**, αντί ν' αρχίσει να ενεργεί ως αστυνομικός και ν' ανακρίνει σχετικώς τον αυτοφωράκια, συνέχιζε να χαχανίζει μαζί του και ν' αδιαφορεί παντελώς για το περιεργό της άδειας. Αυτό δεν μου άρεσε καθόλου και γυρίζω αγριεμένος στον αυτοφωράκια και τον ρωτάω «έχει γούστο ρε να υπάρχει κι άλλο μαγαζί στην Δημητριάδος 17 με την ίδια άδεια!»; ... Κι αμέσως τους κόβονται και των δυο τα χαχανίσματα, ο αυτοφωράκιας αρπάζει το τηλέφωνο, λέει σε κείνον που τηλεφώνησε απλά και μόνο «έλα έχουμε πρόβλημα» και το κλείνει!!! ...

Αμέσως με ζώσανε τα φίδια. Κάτι δεν πήγαινε καθόλου καλά! Βουτάω τον οδηγό και φεύγουμε. Πάω να δω τι υπάρχει στην Δημητριάδος 17 κι εκεί, βρίσκω κλειστό πλέον γιατί είχε περάσει η ώρα, το μπαρ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ! Γυρίζουμε στο τμήμα κι ο **Οικονόμου** μου ζητάει να υπογράψω την μήνυση. «Ποια μήνυση ρε του λέω να υπογράψω, δεν βλέπεις τι γίνεται; Εάν δεν διευκρινισθεί το θέμα της άδειας, εγώ δεν υπογράφω τίποτα του λέω». «Έλα ρε μου λέει υπέγραψε κι όταν έρθει ο **Καταραχιάς** (γραμματέας του τμήματος) θα το ελέγξει». «Θα τον περιμένω» του λέω. Απ' τις 6:00 πμ όμως που είχα τελειώσει, είχε πάει 7:00 πμ κι ο **Καταραχιάς** δεν είχε εμφανιστεί ακόμα. Η γυναίκα μου ευλόγως είχε αρχίσει ν' ανησυχεί πλέον και να με πιέζει αφού είχα τελειώσει, να πάω σπίτι εγκαίρως στα παιδιά, γιατί έπρεπε να φύγει κι αυτή για την δουλειά της. Οπότε αναγκάστηκα κάποια στιγμή να φύγω, αλλά δεν θυμάμαι και πολύ καλά, αν τελικά υπέγραψα την μήνυση ή όχι.

Την επομένη ήμουνα ελεύθερος υπηρεσίας λόγω της νυχτερινής βάρδιας και την μεθεπόμενη, νομίζω μου χορηγήθηκε ρεπό. Όταν ξαναπήγα για υπηρεσία, πολύ περιεργός που δεν με είχανε καλέσει να συνοδεύσω τον αυτοφωράκια στον εισαγγελέα, ρώτησα τον **Καταραχιά** τι στον διάλογο έγινε; Κι αυτός μ' απάντησε ότι «το κανόνισε ο **Αλαμανιώτης**». «Σαν τι κανόνισε δηλαδή»; «Δεν ξέρω, ρώτησε τον **Τζιωρτζιώτη**» (υποδιοικητής και κείνη την μέρα, αναπλήρωνε τον εξαφανισμένο **Αλαμανιώτη**). Πάω, τον ρωτάω και μ' απαντάει κι αυτός το ίδιο, «δεν ξέρω, το κανόνισε ο **Αλαμανιώτης**!» Κι επειδή όταν κανόνιζε αυτό το ζώον, τίποτα δεν πήγαινε καλά, πήγα πήρα τον φάκελο του ΣΟΥΣΟΥΡΟΥ, κοίταξα ξανά την άδεια μήπως τυχόν ήμουνα τόσο πολύ κουρασμένος εκείνη την ώρα κι είχα κάνει κανένα λάθος, οπότε έκπληκτος βλέπω την παράνομη τροποποίηση της άδειας από το ζώο κατόπιν τηλεφωνικής του επικοινωνίας λέει, με κάποιον **Μαλαματίνη**, που ακόμα δεν έχω μάθει ποιος κοπρίτης ήταν κι αυτός! Κι όπως κρατούσα τον φάκελο κι ο **Καταραχιάς** με παρακολουθούσε έντρομος, βουτάω την άδεια και κατευθείαν στο φωτοτυπικό, πριν οπωσδήποτε προλάβουν να ΣΥΓΚΑΛΥΨΟΥΝ την παρανομία! Κατόπιν ζήτησα κανονικά και την χορήγηση αντιγράφου, αλλ' αφού είχα εξασφαλίσει ήδη το πρωτότυπο, δεν μπορούσαν πλέον να το διορθώσουν άλλως! Κατάλαβες τώρα γιατί κουτορνίθι μου, συγκαλύπτοντας αυτούς τους καλούς νοικοκυραίους, επιβαρύνεσαι με συμμετοχή στην **εγκληματική σας οργάνωση / συμμορία**; Βλήμα, ε βλήμα! ... Που μου το σκας και με την δικογραφία παραμάσχαλα, βλάκα!!! ...

Πρόσεξε τώρα και τα ακόλουθα. Το ζώον λοιπόν ο **Αλαμανιώτης**, ήταν και ιδιοκτήτης του νυχτερινού κέντρου ΨΥΓΕΙΑ, γι' αυτό σας έγραφα να τον ανακρίνεται σχετικά, διότι όπως ακριβώς κι ο **Χατζευφραιμίδης**, δεν φαινόταν αυτό κάπου απτά, έτσι ώστε να στοιχειοθετεί ως αποδεικτικό στοιχείο. Κι επειδή τον είχα ήδη στο χέρι με την άδεια του ΣΟΥΣΟΥΡΟΥ, τρόμαξε στην ιδέα πως μπορεί να πήγαινα καμιά μέρα και στο μαγαζί του και να το 'κανα όλα φύλλο και φτερό! Οπότε έπρεπε επειγόντως να με διώξει απ' το τμήμα. Και για να το πετύχει αυτό, αφού εγώ δεν έλεγα με τίποτα να κάνω κάτι παράνομο, έπρεπε οπωσδήποτε να σκηνοθετήσει ο ίδιος κάποια ανύπαρκτη παρανομία μου.

Οπότε λίγο καιρό αργότερα την σκηνοθέτησε και κατά τις 11:00 μμ, την ώρα που ήμουνα σκοπός στο τμήμα, περνάει από το απέναντι πεζοδρόμιο ένας άλλος κοπρίτης που σας τάζει τότε αρκετά, ο ιδιοκτήτης του μπαρ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ αν θυμάμαι σωστά, **Πρίντζιπας** και ξαφνικά, με χαιρετάει! Ποιος, αυτός ο κοπρίτης που μου προκαλούσε αηδία γιατί σας τάζει και του προκαλούσα εξίσου αηδία, επειδή δεν με τάζει και δεν ήμουν του χεριού του, με χαιρέτησε! Ξαφνιάστηκα, αισθάνθηκα κάτι περίεργο αλλά! ... Και να που το ένστικτό μου γι' ακόμη μία φορά, είχε αποδειχθεί αλάνθαστο! Την ώρα του κλεισίματος των μπαρ, έρχεται το περιπολικό στο τμήμα με τους **Θεοδωράκη** και **Γκόλια** και μαζί τους έχουν τον **Πρίντζιπα**! Τους κάνω νοήματα για να καταλάβω αν είναι κρατούμενος και θα πρέπει να 'χω το νου μου ή όχι κι αυτοί δεν μου απαντάνε. Οπότε αναγκάζομαι στο τέλος, βουτάω τον **Θεοδωράκη** και τον ρωτάω επιτακτικά αν είναι κρατούμενος. Με χίλια ζόρια μου απαντάει ναι και τον αφήνω. Επειδή όμως όπως σου έγραφα ήδη, τους ήξερα πλέον πολύ καλά κι εδώ το πράγμα βρωμούσε ως το λιμάνι, έφυγα από την σκοπιά και πήγα και στήθηκα στην είσοδο του τμήματος, έτσι ώστε και έξω να βλέπω, αλλά και μέσα να έχω το νου μου, γιατί σίγουρα κάτι δεν πήγαινε καλά! Πάνω όμως ήταν όλα τόσο ήσυχα, κάτι που ακριβώς τα έκανε και άλλο τόσο ύποπτα!

Κι όντως κάποια στιγμή ο **Πρίντζιπας** με την γυναίκα του που είχε έρθει να του συμπαρασταθεί, πιασμένοι χεράκι χεράκι και σαν μην συνέβαινε τίποτα, κατηφορίσανε τις σκάλες! Μόνο που δεν ήξεραν ότι εγώ ήμουνα εκεί! Τον βουτάω από το χέρι και τον ρωτάω «για πού το 'βαλες»; «Με διώξαν» μου απαντάει και πάει να μου κάνει φασαρία για την ... παράνομη κατακράτηση του χεριού του. Και παρά τον σαματά, οι άλλοι από πάνω δεν φαίνονταν στις σκάλες. Αυτό με προβληματίσε και σκέφτηκα μην τυχόν και μου 'λεγε την αλήθεια ο κοπρίτης, οπότε τον αφήνω προς στιγμήν και σαλτάρω στο πλατύσκαλο, φωνάζοντας στους άλλους «ρε που πάει αυτός»; Απέναντι ακριβώς από τις σκάλες που την κοπάνησε ο **Πρίντζιπας**, ήταν ο αρχιφύλακας **Γκλέκας** και στις φωνές μου, απλώς έκανε τον αμερικάνο «ποιος, τι, που»; Αμέσως κατάλαβα το παιχνιδάκι τους αλλά κατέβηκα γρήγορα να προλάβω τον **Πρίντζιπα** και μετά θα τους κανόνιζα όλους μαζί. Αυτός όμως βλέποντας ότι το σχέδιο είχε αποτύχει είχε γίνει μπουχός κι ίσα που πρόλαβα να τον δω να στρίβει στην Κουμουνδούρου. Πίσω μου κατέβηκαν δήθεν αναστατωμένοι ο **Θεοδωράκης** με τον **Γκόλια**, οι οποίοι παρότι τους είπα ότι έστριψε στην Κουμουνδούρου και τον προλαβαίνανε, αυτοί αντί να τρέξουν πίσω του να τον πιάσουν, μπήκαν στο περιπολικό και πήραν εντελώς άσχετα την Αλεξάνδρας! Πίσω απ' αυτούς κι ο υπαστυνόμος **Μουστέλης**, ναι, ναι, αυτός που είδες παραπάνω και θα τον βρεις στα παράνομα φύλλα πορείας της προσωρινής μετακινήσεως λόγω των ΕΔΕ, να βεβαιώνει ως μάρτυρας, πως αρνήθηκε την παραλαβή τους!!! ... Τι νόμιζες μόνο εσύ κι ο **Αλαμανιώτης** είστε τα μπουμπούκια στην συμμορία σας; Αμ δε! ... Γυρίζει λοιπόν αυτό το βλήμα και μου λέει «καλά ρε Αντώνη σου 'φυγε»; «Τι είπες ρε μαλάκα» του λέω, «τρέχα να τον πιάσεις μη σου γαμήσω το μουνί που σε πέταγε κι εσένα και τους άλλους μαλάκα, ε μαλάκα! Κι άλλη φορά άμα δεν ξέρετε πως γίνονται αυτές οι βρομοδουλειές να μην τις ξανακάνετε μαλάκα! Τρέχα τώρα να τον μαζέψεις μη σε γαμήσω κι αύριο θα σας ξηλώσω έναν έναν σας μαλάκα, άει στο διάολο κοπρίτες!» Και φυσικά, αφού συνειδητοποίησε ότι την είχανε πατήσει γι' ακόμη μία φορά, με τον σχεδιασμό τους να μου φορτώσουν την ελευθέρωση κρατούμενου, χώθηκε κι αυτός στο αυτοκίνητό του κι ακόμα ψάχνει να βρει τον **Πρίντζιπα**!!!

Μετ' από λίγη ώρα, ανέβηκα πάνω για τουαλέτα και τελειώνοντας, περνάω από τον **Γκλέκα**. «Τι στα κομμάτια έκανες ρε μαλάκα εκείνη την ώρα και δεν είδες τον κρατούμενο απέναντί σου να το σκάει»; «Μμμμ, έγραφα την υπηρεσία στο βιβλίο». «Σώπα! Και γιατί δεν τον είχες στο κρατητήριο»; «...», σιωπή. «Ο **Θεοδωράκης** που ήταν»; «Στο άλλο γραφείο, έγραφε την αναφορά του περιπολικού». «Κι αυτός έγραφε!!!; ... Κι ο Μουστέλης που ήταν»; «Στο γραφείο του, έγραφε κι αυτός την αναφορά του». «!!! Μα τι στο διάολο,

Πανελλήνιες δίνατε όλοι σας απόψε και δεν κοιτούσατε κανέναν τον κρατούμενο!!!;; ... Κι ο Γκόλιας που ήταν»; «Στο μπαλκόνι νομίζω, κάποιος του είχε τηλεφωνήσει». «Ααα, στο μπαλκόνι, πάνω από μένα και τηλεφωνούσε κι εγώ δυο μέτρα από κάτω, δεν τον είχα ακούσει!!! ... Τηλεφωνούσε ρε μαλάκα, ή απλώς παρακολουθούσε πότε θα μπω εγώ στην σκοπιά, για να το σκάσει ο Πρίντζιπας ανενόχλητος!!!;; ... Ου να μου χαθείτε τομάρια!»! ...

Κι αυτή ήταν η καθημερινότητά μου παιδί μου **Ιωάννα** κι όχι απλά, δυο τρεις μέρες καθ' όλο το χρονικό διάστημα της υπηρεσίας μου! Και που να σου περιγράψω κι όταν ζητήσανε από τους μπράβους των νυχτερινών κέντρων, καμιά τριανταριά άτομα, να με δείρουν μπας και στρώσω κι ευτυχώς για όλους μας, το αλάτι που θα ξεκινούσε τον καυγά, είδε που χάιδενα το σιδερικό μου και κατάλαβε, πως στην παραμικρή τους κίνηση, οι έξι θα πέφτανε σαν πράσα ... Κι αν προλάβαινα και ξαναγέμιζα ... Κατάλαβες τώρα παιδί μου, πόσο ηλίθια είσαι καλύπτοντας αυτά τα τομάρια!!!;; ... Σιγά να μην κατάλαβες! ... Δεν πειράζει, πάμε παρακάτω

Κι αφού απέτυχαν και με την ελευθέρωση κρατούμενου, το ζώον ο **Αλαμανιώτης** μου έστησε την γνωστή σου πια ιστορία, με την παρανομοποίηση της νομιμότητας αιμοδοσίας μου για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ., στις 10-4-1999. Και λόγω αυτής της αιμοδοσίας παιδί μου, βάση των διατάξεων του **ΠΔ 584/85 άρθρο 33**

του εκεί κεντρικού ιατρείου.

3. Το αίμα είναι προϊόν εθελοντικής αιμοδοσίας του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας ή ιδιωτών.

του άρθρου

Άρθρο 39.

Εθελοντές Αιμοδότες.

1. Στους εθελοντές αιμοδότες χορηγείται: α) Τετραήμερη ειδική άδεια αιμοδοσίας κάθε φορά που προσφέρουν αίμα προς χρήση των Τραπεζών αίματος Ελληνικής Αστυνομίας ή προς χρήση ασθενούς εν ενεργεία Αστυνομικού ή Πολιτικού Υπαλλήλου.

β) Διήμερη ειδική άδεια αιμοδοσίας σε κάθε άλλη περίπτωση προσφοράς αίματος.

2. Οι ανωτέρω ειδικές άδειες χορηγούνται από τις Υπηρεσίες με την προσκόμιση σ' αυτές της σχετικής βεβαίωσης αιμοδοσίας, που χορηγούν στους αιμοδότες τα αιμοληπτικά κέντρα ή Τράπεζες αίματος, η οποία και πρωτοκολλάται στο φάκελο αδειών κάθε αιμοδότη.

3. Οι εν λόγω άδειες αρχίζουν, από την ημερομηνία αιμοδοσίας, ο χρόνος διάρκειας δε αυτών δεν λογίζεται ως χρόνος ασθενείας και δεν επηρεάζει τους αιμοδότες αρνητικά στην εν γένει υπηρεσιακή τους κατάσταση (ως προαγωγές, αποδοχές).

4. Κάθε αιμοδοσία, της περίπτωσης α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αναφέρεται αμέσως με σήμα, από την Υπηρεσία του αιμοδότη, στην Τράπεζα αίματος, για την οποία χορηγήθηκε. Η αναφορά αυτή περιλαμβάνει τα στοιχεία του αιμοδότη, καθώς και το χρόνο και τόπο αιμοδοσίας.⁽¹⁾

και τουλάχιστον της διαταγής

εμπειρίες που με προοικίζατε! Δυστυχώς την πίστη μου για το δίκαιο και την δύναμη των νόμων, θα την πάρω μαζί μου στον τάφο. Κι ως προς αυτό το σημείο, ακόμη κι εσείς με τις παρανομίες σας το επιβεβαιώσατε. Διότι ακόμα και τις παρανομίες σας, σε νόμους τις στηρίζατε! Ναι το δίκαιο και ο νόμος, είναι το Α και το Ω στην σύνθεση της δομής και της ευρυθμίας οποιασδήποτε κοινωνίας! ΝΑΙ! Μόνο που υπάρχει κι ο παράγοντας του μηχανισμού της νομοκρατίας, δηλαδή οι υπηρεσίες της απονομής και της κατοχυρώσεώς του. Και δυστυχώς, αυτή η νομοκρατία εξαρτάται πλέον από τον ίδιο τον άνθρωπο **Ιωάννα**, από μένα, από σένα, από τον **Αλαμανιώτη** και την **Δεληστάθη**. Και δυστυχώς, ο καθένας από μας, έχει και τις αδυναμίες του, τις ιδιοτροπίες και τις παραξενιές του. Εγώ μεγάλωσα βλαχαδερό και τις αξίες μου, τις αναζητώ στο κάλλος και στις αρετές. Εσείς μεγαλώσατε μάλλον αφράτοι και τις αξίες σας, τις αναζητάτε στα φθαρτά και στα καταναλωτικά. Στο φαίνεσθαι κι όχι στο εμί.

Έτσι ουδείς σας στάθηκε ικανός, να υποψιαστεί έστω τις δυνατότητες και τις προθέσεις μου και πέσατε πάνω μου μιλιούνια! Όταν κάποια στιγμή και αν ποτέ συνέλθεις κορίτσι μου, θα τρομάξεις κυριολεκτικά μπροστά στην συνειδητοποίηση αυτού που συμβαίνει μεταξύ μας 20 ολόκληρα χρόνια τώρα! Εγώ εντελώς μόνος μου από την μια κι ΑΘΩΟΣ κι απέναντί μου, ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός μέχρι και τον ανεπρόκοπο τον **Παυλόπουλο** παράνομος! Μέχρι και στο τρελοκομείο με κλείσατε για να με ξεκάνετε! Κι από κει ακόμα σας ξέφυγα! Κι όμως παιδί μου, αυτό αντί να με κάνει να αισθάνομαι παντοδύναμος, σήμερα μ' έχει καταβάλλει όσο τίποτα άλλο μέχρι στιγμής στην ζωή μου! Δεν ξέρω πως τα πας στα φιλοσοφικά κι αν καταλαβαίνεις γρι απ' όσ' αυτή την στιγμή σου γράφω, αλλά θα συνεχίσω κι ότι κατάλαβες, κατάλαβες.

Έτσι λοιπόν αυτό που αποκόμισα από τα χάλια σας ειδικά τις τελευταίες μέρες, δεν μπορώ ακόμη να το χωνέψω! Πρόσεξέ με πάρα πολύ καλά τώρα. Είκοσι χρόνια τώρα πάλεψα μαζί σας, έχασα ότι είχα και δεν είχα, οικογένεια, τα παιδιά μου που λάτρευα, τους συγγενείς μου, τους πάντες, τα πάντα κι όλ' αυτά, γιατί ήμουν' απόλυτα πεπεισμένος, πως όχι, δεν μπορεί να είναι όλοι τους κοινοί εγκληματίες και κάποια στιγμή, θα δικαιωθώ! Και πέρασαν 20 χρόνια αγώνων και δεν δικαιώθηκα!!! ... Όταν μου έκανε ο **Αλαμανιώτης** την αναφορά του και ζήτησε την πειθαρχική μου δίωξη, ναι κορίτσι μου, πραγματικά γέλασα και είπα «θα πάει αυτό το πράγμα στον **Σαρρή** κι ο **Σαρρής** δεν θα τον στείλει στον διάολο»; Ξέρεις παρεμπιπτόντως, όταν ακόμα δεν ήξερα καλά τον **Σαρρή**, του 'χα ζητήσει κι επειδή δεν μπορούσε να μου το αρνηθεί τότε, αυτός εγκαινίασε την πρώτη μου έκθεση ζωγραφικής στο Γαλλικό Ινστιτούτο. Που να το φανταζόμουν τι θα μου σκάρωνε κατόπιν! Κι αυτός ήταν που μόλις είδε ότι έλειπε από τα εγκαίνια ο **Αλαμανιώτης**, τον επίπληξε και τον έφερε άρον άρον. Κι όχι φυσικά για μένα, αλλά για την εικόνα της ΕΛ.ΑΣ. κορίτσι μου, καθότι ήμουν ο πρώτος αστυνομικός που έκανε έκθεση ζωγραφικής στον Βόλο κι είχαν πέσει πάνω μου, όλα τα τοπικά μέσα ενημέρωσης, ασχέτως της αντικειμενικής αξίας της δουλειάς μου, αυτό εκείνη την στιγμή, επισκιάζονταν τελείως από την πρωτιά και μόνο του εγχειρήματος.

Και πίστεψα ότι ο **Σαρρής** θα πετάξει την αναφορά κυριολεκτικά στα σκουπίδια, επειδή ακριβώς ήταν τόσο ανυπόστατη, ώστε και το γεγονός ακόμα ότι ο **Αλαμανιώτης** με είχε αναφέρει, ήτανε ήδη παράνομο! Κι όπως βλέπεις διαψεύστηκα! Μετά ακολούθησαν οι ΕΔΕ κι εγώ το βλαχαδερό, πιστεύοντας ακράδαντα στο δίκαιο και στους νόμους, ξαναείπα ε οι αξιωματικοί που θα διενεργήσουν τις ΕΔΕ, αναγκαστικά εκ των νόμων θα με δικαιώσουν. Και πάλι την πάτησα, μα εγώ εκεί, βλαχαδερό! Όχι δεν μπορεί! Είναι αδύνατον να πάνε αυτά τα πράγματα στα Πειθαρχικά Συμβούλια και να κηρυχτώ ένοχος, αποκλείεται! Κι αποτάχθηκα. Δεν μπορεί λέω, θα βρω το δίκιο μου στα Διοικητικά Δικαστήρια! Κι από κει όντως, μέχρι που να πάρουν την ανάλογη πολιτική εντολή, καλά τα πηγαίνανε, μετά όμως, πάν' κι αυτά! Πίστεψα στην εξ αίματος συγγένεια κι εμπιστεύθηκα τον θείο μου δικηγόρο

Μενέλαο Μαρτινόπουλο κι αυτός, με πούλησε σαν σουβλάκι στο παζάρι! Ε όχι σκέφτηκα, τουλάχιστον τα ποινικά δικαστήρια θα μ' αθώσουν! Κι αυτά με αθώωσαν μεν τελικά, αλλά από την στιγμή που δεν είμαι εις θέσιν 20 χρόνια τώρα, μ' αυτές τους τις αποφάσεις να δικαιωθώ, αντικειμενικά είναι σα να με καταδικάσανε και μάλιστα, πολύ πιο αυστηρότερα κι απ' τα Πειθαρχικά Συμβούλια!!! ... Ε εντάξει για τους πολιτικούς δεν χρειάζεται καν να μπω στον κόπο του σχολιασμού τους! Αλήτες κι αγύρτες, με όλη τη σημασία των λέξεων

Και σα να μην έφτανε αυτό, τούτη την τελευταία περίοδο, σας είδα να μην έχετε ίχνος ορίου στην παρανομία και στην δολοπλοκία! Τόση διαφθορά και διαπλοκή, πραγματικά δεν την περίμενα!!! ... Εδώ με στείλατε κυριολεκτικά αδιάβαστο που λέμε!!! ... Όλοι σας!!!; ... Μα όλοι σας!!!; ... Ρε ούτε ένας σας για δείγμα της προκοπής!!!; ... Τι πράγμα είν' αυτό!!!; ... Αυτήν η απίστευτη ευκολία που έχετε να παραβιάζεται κάθε έννοια δικαίου και ευνομίας, χωρίς ίχνος ηθικού φραγμού κι ευαισθησίας, πραγματικά με εξέπληξε και δυσάρεστα φυσικά! Βεβαίως άμα δει κανένας την **εγκληματική σας οργάνωση** πέραν της ηθικής και μόνο από τεχνικής απόψεως, όντως δεν έχω ξαναδεί κάτι πιο οργανωμένο και δυνατό στη χώρα μας! Είναι απίστευτο το πώς εναρμονιστήκατε όλοι σας τελικά, στο να με εξουδετερώσετε! Και φυσικά το καταφέρατε, διότι είστε οι μόνοι που έχετε το δικτατορικό προνόμιο στην κοινωνία μας, να παρανομείτε νομίμως, αλλά και να έχετε στα χέρια σας, όλους τους απαραίτητους μηχανισμούς επιβολής των παρανομιών σας! Να που υπάρχει τελικά και κάτι πραγματικά οργανωμένο σε τούτη την χώρα! Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ και η ΔΙΑΠΛΟΚΗ!!! ... Η ΛΕΥΚΗ ΣΑΣ ΜΑΦΙΑ!!! Ε δεν βαριέσαι, απ' τ' ολότελα, καλή κι η Παναγιώτανα!!!

Το μόνο απογοητευτικό κι αυτό είναι καθοριστικό για μένα, είναι ότι στην πραγματικότητα λαμβανομένων υπόψη των δυνάμεών μας, εγώ μόνος μου κι εσείς ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός εναντίον μου και να μην μπορείτε να με βάλετε ακόμα χέρι, μάλλον εγώ είμαι ο νικητής κι όχι εσείς! Κι αυτό το απίστευτο, να σας προκαλώ εγώ μόνος μου τόσο τρόμο, πρόσεξε ..., ενώ εσάς θα σας γέμιζε έπαρση κι αυτοπεποίθηση, εμένα τουναντίον με καταρράκωσε και με σακάτεψε! Και ξέρεις γιατί; Γιατί στο τέλος ήθελα να νικούσε ο νόμος κι ας έχανα και την ζωή μου ακόμα, δεν θα με πείραζε καθόλου, ίσα ίσα! Τ' ότι όμως φαινομενικά, φαίνεται να με νίκησε η παρανομία, ε αυτό με συνθλίβει! Γιατί το παράδειγμά μου θα το χρησιμοποιήσετε τώρα με τον χειρότερο δυνατό τρόπο, για την τρομοκράτηση οποιουδήποτε άλλου τολμήσει να βρει ο ταλαίπωρος το δίκιο του! ...

Άσε που ενώ πραγματικά σας νίκησα, τούτο δεν έχει και το παραμικρό, θετικό πρακτικό αποτέλεσμα για μένα! Οπότε τώρα είμαι υποχρεωμένος να καταπιώ δύσκολα την τυπική ήττα μου από τα δικονομικά σας τερτίπια κι όχι την ουσιαστική αφού σας νίκησα και ξέρεις γιατί, γιατί απλούστατα, τώρα πια δεν είμαι στην κατάλληλη ηλικία για να σας πολεμήσω όπως ακριβώς με πολεμήσατε. Έτσι όπως αποδειχθήκατε, ως μία τέλεια **εγκληματική οργάνωση / συμμορία**, με μονοπωλιακό μάλιστα χαρακτήρα στην χώρα μας, ουσιαστικά μιλάμε για μία κανονική πολιτική δικτατορία! Κι όπως κάθε δικτατορία πέφτει μόνο με αίμα, έτσι κι η δικιά σας, δεν πρόκειται ποτέ να πέσει διαφορετικά! Έχει όμως το εξαιρετικό προνόμιο η πολιτική, έναντι της στρατιωτικής δικτατορίας, να κοιμίζει κυριολεκτικά τις μάζες στο βάθος της ηλιθιότητας, οπότε οποιαδήποτε προσπάθεια αιματηρής εξαφάνισής σας, είναι απλώς έγκλημα! Ενώ το ίδιο ακριβώς πράγμα σε μια ακριβώς ίδια δικτατορία σαν την δικιά σας, αλλά με στρατιωτική ηγεσία, αυτό που είναι κοινό έγκλημα στην πολιτική δικτατορία, αξιώνεται στην στρατιωτική ως υπέρτατος ηρωισμός, μέγιστη προσφορά στην κοινωνία και σ' ολόκληρη την πατρίδα! Ένα πράγμα δηλαδή σαν εμένα! Ταυτόχρονα και τα δυο σε ένα! Έγκλημα κι ηρωισμός το ίδιο ακριβώς αίμα, αθώος κι ένοχος ταυτόχρονα εγώ, για το ίδιο ακριβώς πράγμα!!! ... Εκπληκτικό!!! ... Ε

και τώρα στα 52 μου χρόνια, ήρωας όπως και να το κάνουμε, δεν γίνεται **Ιωάννα** μου, δεν γίνεται!!!

Συνεπώς θα πρέπει να βρω κάπου ν' αποτραβηχτώ γι' ακόμη μία φορά στην ζωή μου κι αυτή την φορά, εντελώς μονάχος μου, ούτως ώστε ούτε που να σας ξαναβρώ στον δρόμο μου!!! ... Δεν θα με πείραζε καθόλου να με νικήσετε νομίμως, αλλά παρανόμως, με πειράζει!!!;;;

Δεν έχω ιδέα αν θα σου φανεί κάπου χρήσιμη τούτη η συμβουλευτική μου επιστολή **Ιωάννα**, αλλά εάν έχεις έστω κι ένα απειροελάχιστο ίχνος φιλότιμου παιδί μου, φρόντισε τουλάχιστον από δω και στο εξής, για όσο παριστάνεις δηλαδή ακόμα τον εισαγγελέα γιατί όπως είδες, δεν είσαι εισαγγελέας αλλά ένας κοινός απατεώνας, ένας έμμισθος λωποδύτης, ένα μέλος **εγκληματικής οργανώσεως / συμμορίας**, όσο μπορείς τουλάχιστον, να είμαι ο τελευταίος άνθρωπος που αδικείς στην ζωή σου.

Πρόσεξε παιδί μου, πρόσεξε! Δεν είσαι ο σκουπιδιάρης της γειτονιάς, που αν δεν μαζέψει τα φύλλα της πλατείας, ε δεν έγινε και τίποτα, αλλά είσαι σε μια θέση, που οι αποφάσεις σου κάποτε κρίνουν κυριολεκτικά τη ζωή ενός, ή και περισσότερων ανθρώπων. Κι αυτό δεν είναι να το παίρνεις τόσο επιπόλαια παιδί μου, όπως έκανες στην περίπτωση μου!!! Μπορεί να ήσουν φυτούκλα στο σχολείο και να έφτασες ως εκεί που έφτασες, αλλά η ζωή παιδί μου, δεν είναι ένα απλό σχολείο, αλλά **ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ!!!** ... Και στη ζωή οι φυτούκλες και οι μάγκες, δεν είναι οι εγκληματίες του είδους σου, αλλά οι σώφρονες κι οι νομοταγείς, οι χρηστοί πολίτες παιδί μου κι όχι οι ... υψηλά ιστάμενοι!

Άντε κι επειδή πολύ σε σκότισα, αφού κανόνισες να μην έχω πάλι φέτος εγώ Ανάσταση, τουλάχιστον ας έχεις εσύ! ...

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΙΩΑΝΝΑ!!!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης